

Dobrý den,

tento dopis je pro pána, který zasahoval dne 05.04.2009 před 15h při autonehodě mezi Malým a Velkým Březnem, kde Ford Fiesta sjel ze svahu k Labi a narazil do stromu. V autě byly čtyři holky. Díky hasiči z jiného sboru jsem snad i zjistila správné jméno, Pan Panocha. Pomáhal jste spolujezdkyni sedící vzadu vpravo, která tam zůstala zaklíněná. Vyndali jste jí ven kufrem auta. Měla dlouhé tmavé vlasy, brýle a poraněnou páteř. Podávala Vám mobil ať zavoláte jejího přítele. Ta dotyčná jsem byla já.

Chtěla jsem Vám aspoň touto cestou moc poděkovat za Vaší pomoc. Díky Vám jsem se cítila klidnější a věřila, že mi pomůžete. Pomáhala mi Vaše slova a držení za ruku skrz rozbité okénko auta. To si aspoň pamatuji. Sice to nebylo vůbec nic příjemného, ale díky Vám se to dalo snést a vydržet. Děláte dobře svou práci a pokud neslyšíte poděkování často, tak to chci aspoň tímto dopisem trochu napravit. Nemáte lehkou práci, ale moc důležitou. Zachraňujete a pomáháte při každém neštěstí. Nebýt vašeho rychlého zásahu, panika by asi byla u nás velká.

Měla jsem zlomený druhý krční obratel, také žebro, neprůchodnou plíci, zhmožděniny hrudníku, boku, nohy a pár menších řezných ran. Přes tři měsíce jsem nosila fixační límec, který jsem nesměla vůbec sundat a až do konce prosince chodila na rehabilitace, ale žiji a to je to nejdůležitější. Můžu chodit a hýbat se, i když bolest zad nezmizí už asi nikdy. Dle doktorů jsem měla velké štěstí, že jsem to přežila a nezůstala ochrnutá. Ten anděl, který nade mnou tenkrát stál a hladil mne po tváři, jste byl v tu chvíli vy.

Dělejte dál dobře svou práci, pomáhejte a měňte tak životy lidí k lepšímu. Sice jsou zrovna při zásahu ty chvíle bolestné, kdy lidé přijdou o mnoho, ale až když někdo skoro ztratí i svůj život, tak si ho začne vážit a i maličkostí a zapomene na zbytečné věci. Vše přehodnotí.

Ještě jednou moc děkuji Vám i celému Vašemu sboru, který pomáhal a přeji mnoho zdárných zásahů a mnoho zachráněných životů.

S pozdravem Petra T.